

DOKOŃCZENIE (200) sb n

Pierwsze o jasne; -koń- (12) *Oczko, ZawJeft, SarnStat* (10), *-kón-* (5) *OrzQuin, BiałKat, Strum, też SienLek* (2); *pierwsze e jasne, drugie pochylone.*

sg N dokończenié (88); -é (12), -(e) (76). ◇ G dokończeniã (28); -ã (22), -(a) (6). ◇ D dokończeniu (4). ◇ A dokończenié (31); -é (1), -(e) (30). ◇ I dokończeni(e)m (8) *HistAl, BibRadz* (2), *CzechEp, LatHar* (4), dokończenim (2) *GroicPorz, SienLek*. ◇ L dokończeniu (34). ◇ V dokończeni(e) (1). ◇ pl N dokończeniã (4).

Sł stp brak, Cn s.v. dokonanie, Linde XVI – XVII w. s.v. dokończyć oraz XVIII w. s.v. dojść.

Doprowadzenie do końca; koniec, kres, zamknięcie; confectio, consummatio, perfectio Calep, Cn; effectio, eventus, operatio, terminatio Calep; absolutio, finitio, peractio, perfunctio Cn (200) : BierEz S4; y itálo fie ielſtce przed poczęćim fwiátá/ á trwác ták będzie/ áz do oſtátniego dokończenia. RejPs 138v, 172v, 203v; KromRozm I P3; GliczKsiąż Q3v; LubPs N5v; GroicPorz mm4; KrowObr 243; RejWiz 194v; UstPraw K; A wſzákże on męźnie y z wielką itáloćciã ſpor wiedźie z nimi/ á Potym przychodzi ku ſzczęſliwemu dokończeniu. BibRadz I 273v; BielKron 330v, 430; Prot D4; Trunki które w przeſzłym Rozdziale ſá opiſáné ná dokończeniu/ ktemu dobrze ſłużá SienLek 148v, 44 [2 r.]; RejAp 135, 139v; BiałKat 386v; BudBib Nah 1/9; Strum R4v; Oczko [43]v; Confectio – Odprawienię, dokonczenię. Calep 238a, 250b, 351a, 376b, 779a, 1057b; LatHar 746; PaxLiz E4v.

*dokończenie czego (85): BierEz H2; Dzieſiátek licźba/ ielſth nazaczniefza/ Bowiem w ſobie mocz zamyka y doskonałość wielką/ á to iż ielſt dokończenie Licźby iuź wyſłowioney KłosAlg A4; Dokończenie [...] Płáterzá wſlytkyego. LubPs gg; GroicPorz oo4v; Leop R2; A gdyż Kryſtus Pan y zakonu y Prorokow ielſt dokończeniem/ y doſtáteczną wſzytkiey Ewánieliey doſkonałościã BibRadz I *4; Ty tedy kſiáżę Izráelſkie pługáwy á złoſciwy/ ktorego dzień przyſzedł y czas ku dokończeniu złoſci [cuius venit dies in opportuno tempore iniquitatis consummatae]. BibRadz Ez 21/25, Ex 23/16, Deut 31/10, I 548d, II 128b marg; OrzRozm V3v; BielKron 220, 330v; OrzQuin Aa5v; A bowiem powiáda w dokónczeniu Kłyąg trzećich/ iż ty Lékárłtwá wybrał z Kłyąg Słowiéńfkich SienLek a4, 14v, 44, 256v, T3, Aaaa2 [2 r.]; RejAp 104, 143, 155v, 156; GórnDworz S4; HistRzym 135v; A tego kroleſtwá iego/ á tey roſkoſzy iego/ żadnego czáfu áni dokończenie/ iuź nigdy być nie może. RejPos 344v, 115v, 141, 232, 246v, 259v, 272v, 326; RejZwierc 33, 198; RejPosWstaw [21³]; Gdyż iedno raz przy dokończeniu wiekow ná zgłádenie grzechu ofiárowány ielſt [Vulg Hebr 9/26] CzechRozm 24, 35v, 89, 89v, 90v, 181v; SkarŻyw 108; StryjKron 462; CzechEp 303, 371, [381]; WerKaz 297; Miecze im z rák pádály/ członki ták mdłé były/ Ze im przy dokończeniu bitwy nie ſłużyły. ZawJeft 14; Calep 732a, 787a; LatHar 62 marg, 262, 635 [2 r.], 739, 745; Kſięgi Ziemſkié/ po dokończeniu Sądu/ máiá zoſtác ná mieyſcu ſádomym trzy dni SarnStat 746, 152, 527, 721, 724, 757 (10); KlonFlis H5. Cf Wyrażenia.*

dokończenie o czym (1): Dokończenie o Ribach. FalZioł IV 47a.

dokończenie w czym (2): Iák ſługá gdy prágnie w nocy by miał odpoczynienie/ Abo naiemnik w pracy ſwey teź rychłé dokończenie LubPs hh6; RejWiz 48.

W charakterystycznych połączeniach: dokończenie ksiąg (7), roku (2), rzeczy (2), sejmu (5), spraw (5), wiekow (3).

Wyrażenia: »dokończenie świata« (6): A Inadz tho będzie napewniejszy znak dokończenia fwiata wżytkiego *RejAp* 107; *RejPos* 259v, 260; Znaki vprzedzaiące zburzenie Hierozolimkie/ y dokończenie światá. *WujNT* 279, 99, 393.

peryfr. »dokończenie żywota« = *zgon* [szyk 5 : 3] (8): *HistAl* A7v; ábowiem kázdego z nas dokończenie żywota náznego iuz iest fwięte przyście iego. *RejAp* 191, 47v; *MycPrz* II B2v; W Bábilonie Krolowi/ przes fen obiáwienie Iákie iego żywota s Pańftwem dokontzenie *WierKróc* A2v; *ArtKanc* T15v; *LatHar* 225, 277.

Szeregi: »początek (srzodek), (i, ale) dokończenie« (14): Ták mi pomoży Bog ktory iest początkiem y dokończeniem *GroicPorz* aa2; Abowiem iáko wżytko tho co iest ná świećcie ftworzono/ ma fwoy początek y dokończenie [initium habet pariter et consummationem] *BibRadz* 4.*Esdr* 9/5 [przekład tego samego tekstu *BudBib*], I 446; *RejPos* 246v; *BudBib* 4.*Esdr* 9/5; *CzechRozm* 35v; *CzechEp* 292; áby wżelka nászá modlitwá y ípráwá/ od ciebie záwždy początek bráá/ y przez cie po záczeniu dokończenie miáá. *LatHar* 13 [*idem* 183, 344, 634], 262, 297, 635.

»przodek i dokończenie« (1): Oto Apoštoł powieda/ iz ná przodku y ná dokończeniu chwały fwoiey mowia Alleluia Amen. *RejAp* 156.

a. *Umieranie, rozstawanie się z życiem; consummatio, exitium, exitus Vulg* [w tym z zaimkiem dzierżawczym i wskazującym (42)] (68) : *RejKup* Ov; Oni fie też nie mniej zámućili/ powftawży od ftołow ftali wżyscy przed nim/ áby ták dokończenie widzieli. *HistAl* Nv; *LubPs* aav, bb3v; *RejWiz* 49v; Potym go potkáło niezczęfne dokończenie v Aretá Arábkie⁸⁰ kfiázęciá [Ad ultimum in exitium sui conclusus] *BibRadz* 2.*Mach* 5/8; *BudBib* *Soph* 1/18; *CzechRozm* 70; A iz niemááz wdzięczności iego náwiedzenia/ Czegoż fie wždy ípodziewáć tylko dokończenia? *WisznTr* 7.

dokończenie kogo, czyje (56): Y proffę miły pánie [...] oznacz mi dokończenie moje *RejPs* 59, 72v, 73, 180v; Iáko iest rowne dokończenie wżytkich/ mądrych/ głupich/ vbogich y bogaczow/ á iz fie ímierci nikt nye odkupi. *LubPs* N2 marg, L; A iz dokończenie ich bywa bárzo nędzne. *BibRadz* *Iob* 20 arg, *Ier* 46/28 [2 r.], *Sap* 3/2, 18 [19], *Eccli* 9/14 [16] (7); *RejAp* 5v, 24, 40, Dd3v; á onego Saulá márne byó dokończenie/ ták iz fie íam potym zábił. *RejPos* 50, 5v, 27, 30v, 219v, 322 (21); Abowiem y íprofne bywa dokończenie ich *RejZwierc* 174, 33v, 42v, 48v, 118, 170v [3 r.]; *BudBib* *Sap* 3/2, *Eccli* 9/14 [16]; *ModrzBaz* 40v; *CzechEp* 364, [413]; *ArtKanc* S7; Spráwy człowiece okázuiá dokończenie iego *Phil* N. Cf »dokończenie śmierci«.

dokończenie komu (1): A wżákże wierny ma przywodzić ná pámyć íobie/ iz prędkye iesth dokończenie złemu człowiekowi. *LubPs* R2 marg.

W charakterystycznych połączeniach: *dokończenie dobre* (2), *marne* (12), *nędzne* (5), *sprosne* (2), *srogie* (3).

Wyrażenia: »ostateczne (a. ostatnie) dokończenie« (2): *RejPs* 198; thák też krolowi potrzeb być tákemu/ áby ná oftátne dokończenie baczył *HistAl* G3v.

»dokończenie śmierci« (3): Iednym dokończeniem ímierci żywot nááz będzie skończon *HistAl* I5v, I5v; Bog ci iest Bogiem náázym ku zbáwieniu/ á dokończenie kázdego ímierci iest od Pána Boga [et Domini Deo ad mortem sunt exitus]. *BibRadz* *Ps* 67/21.

b. *praw. Układ pokojowy* = *rus. доконьчание (2)* : przyasn braczką prawdziwywe mamii dzierzecz thak yako yelth wiobrazono wthim prawdziwym nałchim dokonczyenyv, łwamy brathem nałchim na they prawdziwie *LibLeg* 10/98.

Wyrażenie: »sejm dokończenia [= *ugodowy?*]« (1): A placza ma bicz przed vrzandem połzeymye dokonczyenya za dwye nyedziely [*możliwa też lekcja: dokończona*] *LibLeg* 6/118.

Synonimy: *dokonanie, doskonanie, odprawienie, spełnienie, sprawienie, wypełnienie, zamknięcie, zupełność; a. śmierć.*

Cf **DOKOŃCZYĆ**